

обаче нещаще: но отведе (го) и го затвори въ тъмница, докъде да плати дълга. И като видѣха съслѹжителн-ти м8 (това) що стана, насърбиха съ много; и додоха, та приказаха на Господара си синко, щото стана. Тогава го повика Господаръ-тъ м8, и рече м8: Рабе лъкавый! синкія ти дългъ она простихъ, защото ма умоли: Нетръбаше ли и ты да помилувашъ сослѹжителя си, както помилувахъ и азъ тебе? И разгневиса господаръ-тъ м8, и предаде го на мѫчителн-ты, докъде да плати синко си дългъ. Така и Отецъ мой небесный ѹре направи съ васъ, ако не простите отъ сърдца-та ваши съкон на брата си прѣгрѣшеніата м8.

Въ понедѣлникъ на ві: недѣла,
отъ Марка, начало 2.

Въ онова врѣма, доде Іисусъ отъ Назаретъ Галилейскій, и кръсти съ отъ Йоанна въ Йорданъ. И тѣтакси като вълизаше отъ водата, видѣ че съ раствараха небесата, и дъхъ-тъ като гълъбъ слизаше на него. И гласъ ѿиде отъ небе-то; Ты си Єинъ мой възлюбленный, въ кого-то благоволихъ. И тоз часъ дъхъ-тъ го извѣде въ пъстына-та. И стоя тамъ въ пъстына-та четыридесѧть дни, и искушаваше съ отъ сатана: и съ зърнене-ты вѣше: и Йингели-ти м8 сложаха. И отъ какъ въ предаденъ Йоани, доде Іисусъ въ Галилея, и проповѣдаше благовѣстіе-то на цар-

ство-то Божіе, и дъмаше: врѣма-то съ исполн, и царство-то Божіе приближи; покайте съ, и вѣрвайте въ благовѣстіе-то.

Въ вторникъ на ві: недѣла,
отъ Марка начало 3.

Въ онова врѣма, когато ходаше Іисусъ по край море-то Галилейско, видѣ Симона и Яндрея брата м8, че хвърляха мрѣжа въ море-то; (защо-то вѣха рибари). И рече имъ Іисусъ: Елате слѣдъ мене, и ще ви направя да будете ловци на човѣци. И тѣтакси оставиха мрѣжи-ты си, и отидоха слѣдъ него. И като позадина малко отъ тамъ, видѣ Іакова Зеведеева, и Йоанна брата м8, и тѣхъ въ кораба, че си кърпаха мрѣжи-ты. И тоз часъ ги позва: а тѣ оставиха отца си Зеведея въ кораба съ наемници-ты, и отидоха слѣдъ него. И влѣзоха въ Капернаумъ: и накърто въ събъбота влѣзе Іисусъ въ съборище-то, и учаше. И чудаха съ на учение-то м8: защо-то ги учаше, като единъ, който има властъ, а не като книжници-ты.

Въ срѣда на ві: недѣла,
отъ Марка начало 4.

И въ онова врѣма, имаше човѣкъ въ іудейско-то съборище съзъ дъхъ нечистъ, който извѣка, и казваше: остави (ны): що имашъ ты съ насъ, Іисусъ Назарине? дошелъ си да ны югъши ли? по-

знатамъ